

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับประจำวันที่ 12 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2561 หน้า 14 มูลค่าข่าว 264,600 -

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

มหกรรมการแสดงเครือข่ายวัฒนธรรมข้ามชาติ จุดประกายคนรุ่นใหม่ ผู้นำแสดงมืออาชีพ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) จัด “มหกรรมศิลปะ ดนตรีและการแสดง ครั้งที่ 8 (The 8th SWU International Festival of Arts and Culture 2018) หรือ มหกรรม การแสดงเครือข่ายวัฒนธรรมข้ามชาติ” มลังเมล้อมและเต็มไปด้วย ความคิดสร้างสรรค์ ผ่านชุดการแสดงที่หลากหลายจากนานาประเทศ กว่า 40 ชุดการแสดง จุดประกายพร้อมสานฝันให้กับกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่อยากเป็นนักแสดงที่มีทักษะด้านการแสดงไม่ว่าจะเป็น ร้อง เล่น เต้นระบำ อย่างมืออาชีพในอนาคต

ร.ศ.ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล อธิการบดีมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า มหกรรมการแสดงเครือข่าย วัฒนธรรมข้ามชาติ ที่จัดขึ้นครั้งนี้เกิดจากความคิดที่ว่าเทคโนโลยี อย่างเดียวไม่เพียงพอ เทคโนโลยีต้องผสมผสานกับศิลปศาสตร์และ มนุษยศาสตร์ ซึ่งจะช่วยสร้างผลลัพธ์ที่ทำให้หัวใจของเรารวมเอม มีความสุขได้ เพราะฉะนั้นการเรียนด้านศิลปศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หากต้องการผลลัพธ์ที่พึงพอใจ ผู้เรียนซึ่ง เป็นเด็กยุคไอทีก็จำเป็นต้องได้รับการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการ ศาสตร์ต่างๆ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพราะเทคโนโลยีจะเล่นได้

เราจะสร้างสิ่งต่างๆ “อย่างไร” ขณะที่โลกของศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ กลับบอกเราว่า ต้องสร้าง “อะไร” และสร้าง “ทำไม” สิ่งนี้ เกิดจากการเรียนรู้และทำความเข้าใจมนุษย์ผ่าน ภาษา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งได้รับการนำมาสื่อสาร สร้างสรรค์ แปลงเป็นกระบวนการทำการวิจัยต่างๆ ทั้งแบบดั้งเดิมและสากล กว่า 40 ชุดการแสดง จากเครือข่ายจากสถาบันการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาของประเทศไทย 14 สถาบันและจากต่างประเทศอีก 9 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ฟิจิ ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา อินเดีย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสาธารณรัฐเช็ก

“แม้สังคมโลกเราจะก้าวมาสู่ยุคดิจิทัลและความเจริญด้าน เทคโนโลยีก็มีอิทธิพลต่อชีวิตเราแทบทุกอย่าง โดยเฉพาะรูปแบบการ เรียนการสอน ที่ต้องมีการบูรณาการศาสตร์หลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เพื่อเชื่อมโลกจากที่ต่างๆ ให้เป็นสากล ไม่อย่างนั้นนิสิตที่เรียนศิลปกรรม ศาสตร์ก็จะมีแวบตาไม่ติดใจ ไม่ทันตัว ซึ่งนิสิตเองก็จะได้ดูว่าชุดการแสดง มากมายหลายสิบชุดจากประเทศต่างๆ แตกต่างกันทางด้านวัฒนธรรม เชื้อชาตินั้น เราสร้างอะไรขึ้นมากและสร้างมาทำไม”

ด้าน ผศ.ดร.จวีร์วรรณ วรจนวิไชย คณบดีคณะศิลปกรรม

ศาสตร์ มคว และยังเป็นศิษย์เก่านาฏศิลป์ มคว กล่าวอย่างภูมิใจว่าการเรียนศิลปะการแสดง ไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ถือว่ามีคุณค่าต่อมนุษย์ สังคมและชาตินั้นๆ ศิลปะ วัฒนธรรม การแสดง คือสิ่งแสดงเอกลักษณ์ อัตลักษณ์และรากเหง้า อีกด้านหนึ่งศิลปะวัฒนธรรมช่วยพัฒนาสติปัญญา พัฒนาอารมณ์จิตใจ พัฒนาร่างกายและการปรับตัวทางสังคมทำให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตเป็นอย่างมาก

“ตั้งพระราชานิพนธ์แปลของรัชกาลที่ 6 จากเรื่องเวนิสวานิช ของเช็กสเปียร์ ว่า “ชนใดไม่มีดนตรีกาล ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก อีกใครฟังดนตรีไม่เห็นเพราะ เขานั้นเหมาะคิดกบฏอัปลักษณ์” ดังนั้น ศิลปะวัฒนธรรมจึงเป็น Soft Power ที่มีพลังมหาศาลและในยุคที่เรากำลัง พูดถึงนโยบายประชารัฐ ไทยแลนด์ 4.0 ศิลปะวัฒนธรรมก็เป็นมิติหนึ่งที่เราจำเป็นต้องฟื้นฟูดูแลรากแก้วนี้ของไทยเราให้แข็งแกร่ง เพื่อเป็นเสาหลักด้านศิลปวัฒนธรรมในยุคไทยแลนด์ 4.0

ส่วนที่ว่าเราควรจะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกสังคมปัจจุบันอย่างไรนั้น ก็คิดว่าการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมทั้งนาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย จิตรกรรมไทย หรืองานภูมิปัญญาไทยต่างๆ มิใช่เพียงการเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์เพียงเท่านั้น หากแต่เป็นการเรียนรู้เพื่อจะก้าวไปสู่การเพิ่มมูลค่า การผลักดันความเป็นไทยสู่สากล และเป็นการขับเคลื่อนศิลปวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม”

ขณะเดียวกัน 2 นักแสดงสาวจากสหรัฐอเมริกา Nancy Villarreal และ Aida Landeros จาก Ollin Xtli Dance Company ได้โชว์ท่าเต้นสโตร์ชันเผ่าอย่างสนุกสนาน พร้อมกับเสียงกรู๊งกริ้งจากเครื่องประดับที่ข้อเท้า บอกว่า “ศิลปะและดนตรีเป็นสิ่งบำบัดร่างกายและจิตใจต่อผู้แสดงและผู้ชม เพราะคือความสุขแม้จะไม่รู้ความหมายของการแสดงจากประเทศต่างๆ แต่การดูแสดงหรือดูงานศิลปะนั้น เราไม่จำเป็นต้องตีความ ได้รับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ก็ถือว่าการแสดงนั้นประสบความสำเร็จแล้วเพราะผู้ชมหัวเราะ ยิ้มมีความสุข นี่คือเหตุผลที่เราเต้นเราเล่นระบำกันเพื่ออะไร สิ่งนี้คืองานศิลปะที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ทุกเชื้อชาติแบบไม่มีเงื่อนไขไร้ขีดจำกัด”

การเรียนวิชาการนาฏศิลป์ในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่จะสอนให้เด็กเต้นเป็น รำเป็น แต่ยังต้องอาศัยการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย การแสดงสดๆ บนเวทีแม้เพียงครั้งเดียวก็อาจจุดประกายไฟฝันให้เกิดนักแสดงหน้าใหม่ขึ้นได้ในอนาคตก็เป็นได้